

LOES DEN HOLLANDER

Geloof *mij* nooit

De mantel
der liefde kan ook
te veel bedekken.

THRILLER

DE CRIME COMPAGNIE

1

Alles is voorbestemd, heeft de moeder van Pattie haar geleerd. Vanaf het moment dat je wordt geboren staat alles al vast over je levensloop, hoe oud je wordt en op welke manier je zult sterven. Verzet is nutteloos, het is onmogelijk om het levenslot naar je hand te zetten. Nu vraagt Pattie zich af of zes verbroken relaties binnen vijftien jaar ook ergens beschreven stonden.

‘Je bent veel te bang om afgewezen te worden,’ zegt haar moeder. ‘Daardoor roep je dus de afwijzing op.’

‘Voor alle duidelijkheid: ik ben niet afgewezen, ik heb afgewezen,’ snauwt Pattie.

‘Maakt niet uit. Je bent bang voor afwijzing, dus om dat te voorkomen neem je zelf het initiatief,’ weerlegt haar moeder koeltjes. ‘Wat was er eigenlijk mis met Jochem? Sloeg hij je, ging hij vreemd, was hij niet goed in bed? Of klopt het wat ik altijd heb gedacht, was hij het laatste redmiddel dat jouw rammelende eierstokken tot bedaren moest brengen? En is hij nu nergens meer voor nodig?’

Pattie klemt haar tanden op elkaar en knijpt haar ogen dicht.

‘Of dronk hij te veel? Daar heb ik nooit iets van gemerkt en als dat klopt, dan kun je hem het toch niet verwijten?’ Haar moeder heeft blijkbaar zin in dit gesprek. ‘Je zult moeten toegeven dat je zelf ook niet vies bent van alcohol.’ Ze bekijkt Pattie van top tot teen. ‘Je bent weer aangekomen, hè? Bespaar me je suffe ontkenningen en praatjes over hoe dik deze broek je maakt en dat je gis-

teravond nog op de weegschaal hebt gestaan en hetzelfde woog als eergisteren. Je bent te dik en je wordt steeds dikker! Punt. Verzin eens iets nieuws, zou ik zeggen.'

'En ik zou zeggen dat het hoog tijd wordt voor jou om weer naar huis te gaan. Ik moet over tien minuten aan het werk.'

Haar moeder staat op. 'Dan zal ik je niet langer ophouden, want het is nu extra belangrijk dat je werk hebt en houdt. Denk eraan: nooit afhankelijk worden van een man, neem een voorbeeld aan je moeder. Ik heb je vader een hoop ellende bespaard door af te zien van alimentatie en ik heb het mezelf daarmee niet gemakkelijk gemaakt, maar ik kan daardoor wél altijd trots in de spiegel kijken. Dat gaat ook voor jou gelden, als je de ingeslagen weg volhoudt. Wat is het vandaag, babyshoot of trouwreportage?'

'Geen van beide. Portretfoto's voor een omslag van een boek.'

'Man of vrouw?'

'Man. En getrouwd, dus laat je dubbelzinnige opmerkingen maar achterwege.'

Haar moeder lacht smalend. 'Sinds wanneer is dat voor jou een probleem?'

'Ik haat je,' zegt Pattie.

Haar moeder raakt snel Patties wang aan. 'Toch zou ik mij te vriend houden, want ik ben de enige persoon in je omgeving die eerlijk tegen je is en die je altijd doorziet. Of ken je nog iemand anders die jou onomwonden de waarheid vertelt? Iemand als ik heb jij nodig, meissie. En vergeet niet dat ik de enige persoon ben bij wie je altijd terecht kunt.'

Pattie wendt snel haar hoofd af. 'Toch haat ik je.'

Soms denkt ze echt dat ze haar moeder de rest van haar leven zal blijven haten. Dat gebeurt meestal na een gesprek als dat net plaatsvond. Altijd maar weer dezelfde tekst over de eerlijke moeder die ze is en waar Pattie dankbaar voor moet zijn. Altijd maar weer die uitleg over het karakter van haar moeder dat sterk be-

paald is door haar sterrenbeeld. Zouden alle Boogschutters van die betweters zijn? En het gaat ook altijd over dankbaar zijn voor een moeder die haar de waarheid vertelt. Hoezo, dankbaar? Vraágt ze ooit hoe haar moeder over haar denkt? Zeker weten van niet. Haar moeder strooit graag meningen en oordelen rond waar niemand om vraagt of op zit te wachten. Pattie begint steeds beter te begrijpen dat haar vader na dertig jaar huwelijk in de armen van een leuke jonge vrouw is gevluht en met haar een nieuw gezin heeft gesticht. Toen ze in verwachting was van Kiki is ze hem samen met die vrouw een keer tegengekomen in de stad en bleken ze allebei even lang zwanger te zijn. De vrouw was verlegen met de ontmoeting, maar haar vader deed of ze elkaar een week geleden nog gezien hadden. Hij zei dat de deur altijd voor haar openstond en leek niet in de gaten te hebben dat zijn liefde schrok van zijn woorden. Ze heeft daarna een paar keer overwogen om bij hen langs te gaan, maar het vooruitzicht aan discussies met haar moeder heeft haar tegengehouden. Maar het waren toch vooral de aanmoedigingen van Jochem die haar dwars lieten zijn. Hij pleitte voortdurend voor onpartijdigheid en respect voor beide ouders. Dat is gemakkelijk gezegd als het huwelijk van je eigen ouders op een goed geoliede machine lijkt. Zijn moeder heeft nog niet lang geleden met trots in haar stem tegen Pattie gezegd dat scheiden in hun familie gelukkig niet voorkwam. Het was in die periode voor Pattie al duidelijk dat ze de rit met Jochem niet zou uitzitten. Hij deed te veel zijn best, hij was veel te voorkomend en hij stelde geen enkele grens aan haar gedrag.

‘Hoe kom jij aan zo’n aardige man?’ vroeg haar moeder vaak.

Pattie dacht: hoe kom ik van hem af?

Nu is ze van hem af, dus ze hoeft zich niets meer van hem aan te trekken. Er was tamelijk grof geschut voor nodig om hem zover te krijgen dat hij zijn spullen pakte en in het vakantiehuisje ging wonen. Hij zal zich wel hebben laten inschrijven op het adres van zijn moeder, want Jochem hecht te veel waarde aan burgerlijke

gehoorzaamheid om zich officieel te vestigen in een huis waar je niet permanent mag wonen. Het kwam heel goed uit dat hij dat zomerhuisje al jaren voordat hij Pattie ontmoette had gekocht. Hij is bij haar van de vloer en het enige wat haar te doen staat is hem ook uit de buurt van Kiki houden. Ze wil hem uitbannen, totaal verwijderen. Daarvoor zal ze listig te werk moeten gaan.

Ze had haar dochter samen met haar grote liefde willen opvoeden en het had haar niet uitgemaakt dat ze bij die liefde de sores van een ex-relatie cadeau zou krijgen. Begrip veinzen, geduld hebben, de ex vriendelijk bejegenen en wachten tot haar grote liefde zou inzien dat zijn toekomst bij hen samen lag, was de doelstelling van haar leven in die periode. Ze wilde een kind van hem, omdat een kind voor een onverbreekelijke band zou zorgen.

Maar hij wilde geen kind met haar en als hij dat zei, moest ze zich tot het uiterste beheersen om te voorkomen dat ze met haar nagels het vel van zijn gezicht krabde, of met een stevige schop zijn ballen beurs trapte. Ondanks alles wist ze zeker dat hij voor haar zou kiezen, als ze onverwacht zwanger zou worden, omdat haar passie en hartstocht als het erop aankwam voor hem van levensbelang waren. Hij zei niet voor niets iedere keer als ze seks hadden dat zij het beste was dat hem ooit was overkomen en dat ze niet te evenaren was in bed. Soms sloeg zijn stem zelfs over, als hij benadrukte dat ze zijn absolute voorkeur had boven alle vrouwen die hij al had gehad, omdat ze alles toestond. Op zulke momenten vergat ze de fysieke pijn die hij veroorzaakte als hij heftig op dreef was en het geradbraakte gevoel dat vaak nog dagen aanhield. Hij noemde seks met zijn eigen vrouw een gortdroge verplichting. Na zulke uitspraken mocht hij alles met haar doen en dacht ze dieper na over de mogelijkheid om zwanger van hem te worden.

Ze verleidde hem op de dag dat ze zeker wist dat ze ovuleerde. Alle verschijnselen wezen erop dat het die dag zover was. Onrust

alom, onbedwingbare trek in chocola, tranen die rijkelijk vloeiden door een simpel kinderliedje, een heftig libido. Na afloop zei hij dat ze hem gek maakte. Ze stelde voor om het nog een keer te doen. Hij weerde haar af en ging op de rand van het bed zitten. Met zijn rug naar haar toe zei hij toen dat hij het niet meer trok. Hij kon zich nergens op concentreren, maakte fouten op zijn werk en het was vooral heel lastig dat zijn vrouw steeds vaker vragen begon te stellen.

‘Vertel haar de waarheid,’ stelde Pattie voor.

Hij glipte uit bed en begon zich meteen aan te kleden. ‘De waarheid is dat we gaan stoppen,’ antwoordde hij. ‘Het wordt te ingewikkeld.’

Pattie klemde haar bovenbenen tegen elkaar. Het enige waar ze op dat moment aan kon denken was op welke manier ze het zaad binnen kon houden. Dat was al ingewikkeld genoeg.

Ze is heel lang kwaad op hem geweest, maar die tijd is voorbij. Het verleden met de minnaar die daadwerkelijk iets voor haar heeft betekend interesseert haar niet meer. Het enige wat haar nog interesseert is hoe ze haar dochter bij zich kan houden zonder inmenging van de flapdrol die denkt dat hij haar vader is.

2

Lieve Kiki,

Het is vreemd om een brief te schrijven die voor jou is bestemd terwijl ik weet dat je nog niet kunt lezen. Je oma Nadia heeft tegen me gezegd dat dit geen bezwaar hoeft te zijn, omdat je moeder de brieven kan voorlezen. Maar dan moet ik ze natuurlijk wél naar je opsturen en dan moet ik ook zeker weten dat ze worden voorgelezen of in ieder geval worden bewaard.

Geloof jij dat?

Je oma bedoelt het goed, maar volgens mij heeft ze niet in de gaten hoe het werkt met haar dochter. Het zal te maken hebben met de bloedband tussen ouders en kinderen, dat begrijp ik wel. Nu ben ik overgeleverd aan wat mijn jaloerse en onberekenbare ex beslist. Verzet heeft geen zin, het kan zich juist tegen me keren. Ik gedraag me dus braaf, al haat ik dat woord. Je moeder haat dat woord ook, zij heeft me vanaf het begin duidelijk gemaakt dat ze er altijd voor zou waken om voor braaf versleten te worden en ze verwachtte hetzelfde van mij. Dat heb ik beloofd.

Het kan vreemd lopen in het leven, Kiki.

Ik had me deze zomer heel anders voorgesteld. Het was mijn bedoeling om je zo vaak mogelijk mee te nemen naar pretparken, strand en ijssalons. In plaats daarvan zie ik je niet.

Ik mis je lach, je heerlijke gebabbel, de verrukte blik in je ogen

als je iets aanwijst wat je hebben wil, je pruillip als je iets niet mag doen wat je juist zo aantrekkelijk vindt, de bedachtzame blik in je ogen als je nadenkt over hoe je het best iets kunt aanpakken om je zin te krijgen. Ik mis vooral het gevoel dat bezit van me neemt als je je armpjes om mijn benen klemt.

Zal ik dat ooit nog voelen?

Alles wat met jou te maken heeft is rijkdom, Kiki. Mijn verlangen naar jou doet niet alleen pijn, het schuurt, het brandt, het verscheurt me.

Ik schrijf je, omdat het de enige mogelijkheid is om je iets te laten weten en al zal het misschien jaren duren voordat je dit leest, voor nu is het genoeg om mijn gedachten woorden te geven. Ik laat je met rust, want ik wil beslist niet dat je de dupe wordt van gekissebis tussen je moeder en mij en ik wil vooral niet dat ze een reden kan hebben om kritiek op me te leveren. Ik laat je niet los. Ik wacht op de dag dat we elkaar weer kunnen zien. Want die dag gaat komen, dat beloof ik je met de hand op mijn hart. Vanaf die dag zal je ontdekken dat ons gebrek aan contact niet aan mij gelegen heeft.

Ik pieker me suf over een mogelijkheid om je even te kunnen zien. Andere mannen zouden waarschijnlijk gewoon bij de moeder van hun kind voor de deur gaan staan en contact eisen, maar ik ben niet dat type man. Ik ben iemand die een conflict zo veel mogelijk uit de weg gaat en altijd probeert om op een redelijke manier met iemand te praten. Geven en nemen, daar gaat het om, meis. Weten wat je wil en goed nadenken over een manier om je doel te bereiken. Tegenslagen incasseren en niet kwaad worden als het tegenzit. Je moeder noemt deze eigenschappen de typische kenmerken van een watje, maar dit is wat ik ben. Geen watje, wél een redelijk denkend mens met zijn goede en minder goede eigenschappen. Ik ben niet alleen een aardige man, ik kan driftig en ongeduldig reageren als mensen die bij me werken domme dingen doen, of slordig zijn. Die

eigenschappen horen ook bij mij en daar heb ik vrede mee. Ik kan en wil mezelf niet veranderen. Ik wil jou wél zien, lieve Kiki. Wij horen bij elkaar.

Veel liefs van papa.

3

Haar moeder lachte spottend toen Pattie vertelde dat ze hulp had gezocht bij haar huisarts, omdat de druk die Jochem uitoefende om Kiki te zien haar te veel werd. ‘Vooral niet eerst je oor te luis- teren leggen bij de ervaringsdeskundige die je moeder is,’ zei ze.

Pattie moest opeens denken aan wat haar vader vaak zei toen ze nog thuis woonde. Hij kon haar woest maken met de opmerking dat het logisch was dat haar moeder en zij zo vaak botsten, omdat ze nu eenmaal erg op elkaar leken qua karakter. Als hij er ook nog aan toevoegde dat ze fysiek gelukkig het meest op hém leek, werd het schreeuwen. Ze schreeuwt als ze kwaad wordt. Daarna zakt ze weg in somberheid en die stemming kan alleen worden verdreven met kopen. Haar kast puilt uit van kleren en schoenen. Nu ze weer is aangekomen, past niets haar bijna meer. Ze wil afvallen.

Het gebeurde allemaal in een opwelling en misschien had ze beter moeten nadenken en niet meteen bij haar huisarts op de stoep moeten staan, toen de aanwezigheid van Jochem haar begon aan te vliegen. Ze had al eerder met die man gesproken en toen heeft ze zichzelf en hem wijsgemaakt dat ze begeleiding nodig had om een belangrijke knoop door te hakken die ‘scheiden’ heette. Het ging haar niet om een gesprek, het ging om contact met hem en om wat daaruit zou kunnen voortvloeien. Tot nu toe lijkt hij on- gevoelig voor haar zeer persoonlijke bekentenissen over haar treurige seksleven.

Ze heeft de indruk dat hij haar snel doorverwees naar de maatschappelijk werkster die aan zijn praktijk verbonden is, om te voorkomen dat ze dichterbij kwam. Toch boeit die man haar mateloos en als ze in bed ligt fantaseert ze over seks met hem. Ze wacht nieuwe kansen rustig af. Hoewel, rustig... Voorlopig moet dat lukken. Ze kan hier nu met niemand over praten, ook niet met haar moeder. Vooral niet met haar moeder, omdat die dan niet zal ophouden met vertellen wat het voor een vrouw betekent als een andere vrouw, die altijd veel jonger is op het idee komt om een man bij zijn gezin weg te kapen. Ze is al te vaak met haar over dit onderwerp bijna slaags geraakt, omdat ze altijd tegenwerpingen blijft maken tegen dat 'kapen'. Ze weet zeker dat de nieuwe vrouw van haar vader hem niet heeft ingepikt, omdat haar vader haar uitgebreid heeft verteld dat hij degene was die toenadering zocht en niet omgekeerd. Ze gelooft hem, daardoor zal de scheiding van haar ouders altijd een kwestie blijven die tussen haar en haar moeder in staat.

Haar moeder komt dus zeker niet in aanmerking om mee te praten over de aantrekkelijke huisarts die haar fantasie beheerst. Die man moet voorlopig maar nergens op ingaan, ze heeft momenteel andere dingen aan haar hoofd, zoals Jochem laten inzien dat het voor Kiki beter is om geen contact meer met hem te hebben tot ze een paar jaar ouder is. Dat is een nieuwe missie die veel aandacht vergt. En slimme teksten. Het is beter om niemand op het idee te laten komen dat het voorstel om Kiki weg te houden bij haar vader iets is wat Pattie goed uitkomt. En het moet vooral niet duidelijk worden dat ze een andere man op het oog heeft voor seks en deelname aan het gezinsleven. Op momenten dat ze moe is of net iets te veel wijn gedronken heeft, betrapt ze zichzelf er weleens op dat ze medelijden heeft met Jochem. Ze weet dat hij dol is op Kiki en alles zal doen wat in zijn vermogen ligt om haar gelukkig te maken. Er is niets mis met Jochem als mens. Hij deugt en dat is nu precies wat haar zo irriteert. Hij wordt nooit kwaad,

hij scheldt nooit terug als zij zich lekker laat gaan. Tijdens de ruzies, die zij uitlokte en gaande hield, heeft ze vaak op het punt gestaan om hem aan te vallen en nu vindt ze het jammer dat ze het nooit zover heeft laten komen. Ze weet daardoor niet hoe het zou hebben gevoeld als hij had teruggeslagen en als ze daarna meppend en trappend over de grond hadden gerold, met verbeterde gezichten en net geen schuim op de mond. Jochem was echt geen partij voor haar, hij was te geduldig en te aardig en te beschaafd. Een beheerste beschaafde man is zo ontzettend saai!

Het is voor iedereen het beste als hij voorgoed uit het zicht van haar en haar dochter verdwijnt en als daar verregaande acties voor nodig zijn, *so be it*.

Ze is verdomme alwéér een kilo aangekomen. Ze is inmiddels tien kilo zwaarder dan drie maanden geleden en ze moet nu echt serieus aan de gang met afvallen. Pattie heeft even overwogen om hier toch maar met haar huisarts over te praten, maar ze weet nu al zeker dat hij haar direct gaat doorsturen naar een diëtiste. Wat zo'n vrouw, die zelf uiteraard gezegend is met de juiste maten, haar dan gaat vertellen kan ze zelf ook bedenken. Niet snoepen, veel groenten, weinig koolhydraten, regelmatig eten, veel water drinken, veel bewegen en geen alcohol. Ze gaat net zo lief meteen dood.

Maar ze begint met niet snoepen. Vandaag nog.

Nee, morgen. Dan is de koektrommel die nu nog gevuld is met Weesper moppen, zeker leeg.

De Weesper moppen stonden altijd binnen handbereik als ze zich uitleefde met de biologische vader van haar dochter. Terwijl ze de trommel leegeet, betrapt ze zichzelf op een gevoel dat op heimwee lijkt.